

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Гайворонська міська рада

Відділ культури, туризму та культурної спадщини

Комунальний заклад «Гайворонський краєзнавчий музей»

Комунальна установа

«Гайворонський центр професійного розвитку педагогічних працівників»

Гайворонської міської ради Кіровоградської області (м. Гайворон)

ГАЙВОРОНСЬКЕ НАДБУЖЖЯ

Історико-краєзнавчий збірник

Випуск 1

Гайворон

2024

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	5
<i>Костинюк Наталія. ІСТОРІЯ ЗАСНУВАННЯ СЕЛА БАНДУРОВЕ</i>	5
<i>Максютов Андрій, Кузь Олександр. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ НАСЕЛЕННЯ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ</i>	9
<i>Бейдик Олександр, Гришко Світлана. АСКАНІЯ-НОВА: ФЕНОМЕН КОНСТРУКТУ, РЕТРОСПЕКТИВА, СУЧАСНИЙ СТАН</i>	16
<i>Цвігун Світлана. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ОСВІТИ СЕЛА БАНДУРОВЕ</i>	23
РЕГІОНАЛЬНІ ГЕОГРАФІЧНІ СТУДІЇ	26
<i>Колотуха Олександр. ОЦІНКА РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ВОДНОГО ТУРИЗМУ НА СЕРЕДНЬОМУ ПОБУЖЖІ</i>	26
<i>Кравцова Ірина. СЕРЕДНЄ НАДБУЖЖЯ: ЕТИМОЛОГІЯ ТА СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ РЕГІОНУ</i>	32
КРАЄЗНАВЧА СПАДЩИНА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	40
<i>Працьовитий Микола, Пилипенко Аліна, Макогон Ірина. ЗАЛІЗНИЧНА АРХІТЕКТУРА МІСТА ГАЙВОРОН, ЯК ЧАСТИНА ІДЕНТИЧНОСТІ КРАЮ</i>	40
ВИДАТНІ КРАЄЗНАВЦІ	47
<i>ОДНА ЛЮДИНА І ЦІЛЕ ЖИТТЯ – ГЕОГРАФ І ПЕДАГОГ, ТУРИЗМОЛОГ І КРАЄЗНАВЕЦЬ (ДО 70-РІЧЧЯ ПРОФЕСОРА О.О. БЕЙДИКА)</i>	47
ТУРИЗМ ЯК СУЧАСНИЙ СПОСІБ ПІЗНАННЯ ТЕРИТОРІЇ	51
<i>Барвінок Наталія, Гнилозубенко Дмитро, Паришин Микола. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ</i>	51
<i>Дутчак Світлана, Мендришора Ніколіна. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ БЕРЕГОМЕТСЬКОЇ ГРОМАДИ</i>	56
<i>Ситник Олексій, Пошенко Юлія, Соболенко Алла. РОЗВИТОК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО РИНКУ ТУРИЗМУ В ГАЙВОРОНСЬКІЙ МІСЬКІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ</i>	60
ВИДАТНІ ПОСТАТІ ГАЙВОРОНСЬКОГО КРАЮ	60
<i>Олександр Пересунчак. ЯРОСЛАВ ЛЕСІВ -- БОРЕЦЬ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ</i>	60
<i>НЕЗЛІЧЕННІ ГОРИЗОНТИ ТВОРЧОСТІ ГРИГОРІЯ ПИЛИПИШИНА</i>	79
<i>Самбор Олена. ЛЕОНІД МИКОЛАЙОВИЧ НАРОДОВИЙ – ВИДАТНИЙ ПОЕТ ТА ЖУРНАЛІСТ ГАЙВОРОНЩИНИ</i>	81
<i>Собчик Тетяна. ВИДАТНІ ЗЕМЛЯКИ ГАЙВОРОНЩИНИ У БОРОТЬБІ ЗА СВОБОДУ І НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ</i>	88
ФОТОГАЛЕРЕЯ	100
ДО ВІДОМА АВТОРІВ	107
ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТЕКСТУ	108

ТУРИЗМ ЯК СУЧАСНИЙ СПОСІБ ПІЗНАННЯ ТЕРИТОРІЇ

УДК 330.34:338.482.224

Барвінок Наталія

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Умань, Україна

e-mail: barvinok.n@udpu.edu.ua

Гнилозубенко Дмитро

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Умань, Україна

e-mail: dmytro.hnylozubenko@udpu.edu.ua

Паршин Микола

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Умань, Україна

e-mail: mykola.parshyn@udpu.edu.ua

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Барвінок Наталія Володимирівна, Гнилозубенко Дмитро Сергійович, Паршин Микола Олексійович. *Сучасні тенденції та перспективні напрямки розвитку туризму в Україні.* Туризм в Україні є важливою галуззю, що взаємодіє з різними секторами економіки та має великий вплив на соціокультурне та економічне становище країни. Останні роки показали, що галузь стикалася з негативними впливами кризових ситуацій, таких як пандемія COVID-19 та військовий конфлікт. Незважаючи на це, зусилля для відновлення та розвитку туризму в Україні продовжуються, зокрема за допомогою забезпечення безпеки туристів та реконструкції пошкоджених об'єктів. Україна має значний потенціал у розвитку туризму, проте геополітична нестабільність негативно впливає на його розвиток, вимагаючи пошуку інноваційних стратегій для збереження привабливості країни для туристів. Запровадження сталого та екологічно чистого туризму може сприяти привертанню уваги та забезпечити сталий розвиток туристичної галузі в Україні.

Ключові слова: туризм, туристична індустрія, глобальні безпекові фактори, кризові умови, перспективні напрямки туризму.

Barvinok Natalia, Hnylozubenko Dmytro, Parshyn Mykola. *Modern trends and prospective directions of tourism development in Ukraine.* Tourism in Ukraine is an important industry that interacts with various sectors of the economy and has a great impact on the socio-cultural and economic situation of the country. Recent years have shown that the industry has faced the negative impacts of crisis situations such as the COVID-19 pandemic and military conflict. Despite this, efforts to restore and develop tourism in Ukraine continue, in particular by ensuring the safety of tourists and reconstruction of damaged objects. Ukraine has significant potential in the development of tourism, but geopolitical instability has a negative impact on its development, requiring the search for innovative strategies to maintain the attractiveness of the country for tourists. The introduction of sustainable and environmentally friendly tourism can help attract attention and ensure the sustainable development of the tourism industry in Ukraine.

Keywords: tourism, tourism industry, global security factors, crisis conditions, promising directions of tourism.

Вступ. Сучасний туризм є однією з найбільш прогресивних галузей світової економіки, яка взаємодіє з багатьма іншими секторами та об'єднує економічні, соціальні та культурні аспекти глобального розвитку. Важливе місце у цьому процесі займає туристична індустрія України, оскільки вона має прямий та опосередкований вплив на різні сфери економіки країни, а також на соціокультурне та економічне становище населення.

Слід зауважити, що в сучасному світі туризм став не лише глобальним явищем, але й тісно пов'язаним з широким спектром можливостей щодо мобільності населення. Через призму розвитку туризму можна аналізувати зовнішньополітичні взаємозв'язки та геополітичну ситуацію країн.

Протягом останнього десятиліття на розвиток туризму в Україні негативно вплинули різноманітні геополітичні та кризові ситуації. У 2020 році туризм, як в Україні, так і в усьому

світі, зіткнувся зі значними труднощами через поширення нового вірусу COVID-19, що спричинило серйозну кризу в галузі.

Після карантинних обмежень у 2020 р., у другій половині 2021 р. туристична галузь України почала відновлюватися, завдяки дотриманню санітарних норм та зростанню числа туристів. Проте, повномасштабне вторгнення сусіда-агресора у 2022 році серйозно вразила туристичну індустрію, призвівши до зменшення туристичного потоку та потребу в серйозних зусиллях для відновлення пошкодженого.

Дослідження аспектів туризму в Україні в умовах сьогодення найбільш детально висвітлено роботах вітчизняних та зарубіжних науковців, таких як Бейдик О. О. [3], Любіцева О. О. [9], Вечерський В. В. [5], Дворська І. [6], Магдик Н. О. [10], Бойко З., Горожанкіна Н., Грушка В. [4] та інші. Проте наразі залишаються недостатньо вивченими аспекти його функціонування в сучасних умовах.

Мета дослідження: Аналіз сучасних тенденцій та та розгляд перспективних напрямів розвитку туризму в Україні.

Матеріал і методи дослідження. У процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, які дозволили комплексно підійти до вирішення поставленої мети. Для досягнення мети було використано діалектичний метод пізнання з метою вивчення і деталізації об'єкта вивчення та логічного узагальнення і систематизації основних принципів та понять. Для наочного представлення матеріалів та схематичного зображення теоретичних та практичних результатів дослідження було використано графічний метод. Для теоретичного узагальнення результатів дослідження та формування висновків використано системно-структурний метод. Теоретичну базу дослідження складають наукові роботи вітчизняних і зарубіжних вчених.

Результати дослідження. Під впливом глобалізаційних та інтеграційних процесів туризм став одним з ключових стимулів розвитку та підвищення конкурентоспроможності країни на міжнародній арені. Однак його рух вперед прямо і опосередковано залежить від широкого спектру глобальних факторів впливу.

Обсяг туристичних потоків постійно пов'язаний із рядом глобальних безпекових факторів, що можуть загрожувати туристичній діяльності та розвитку туристичної індустрії в країні. До основних глобальних безпекових факторів впливу, які можуть негативно позначитись на розвитку туристичної індустрії варто віднести:

- геополітичну нестабільність у країнах проживання та відпочинку туристів (політичні перевороти, терористичні атаки, військові конфлікти);
 - виникнення епідемій та пандемій у країнах проживання та відпочинку туристів;
 - негативні природно-екологічні ситуації в країнах відпочинку туристів;
- негативний загальноекономічний стан як у країнах проживання туристів, так і в країнах відпочинку [2].

Суспільно-політичні та економічні зміни в пострадянській Україні перетворили рекреаційно-туристичний потенціал на ключовий елемент соціально-економічного розвитку. Це сприяло формуванню стійких потоків іноземного туризму та підвищило привабливість країни для подорожуючих. Часткове відновлення туристичних підприємств забезпечило створення значної кількості робочих місць і дозволило Україні вийти на світовий туристичний ринок. Приймаючи близько 25 мільйонів іноземних відвідувачів щорічно, Україна стала однією з провідних туристичних дестинацій у світі протягом періоду з 2000 по 2013 рр. і здобула репутацію впливового реципієнта міжнародних туристів. Її міжнародні туристичні зв'язки набули стабільної структури, яка відображає основні геополітичні впливи [11].

Докорінні зміни у структурі та кількості міжнародних турпотоків в Україні відбулися у 2014 р., що було спричинено початком російсько-української війни та рядом негативних наслідків, до яких вона призвела. Це чітко прослідковується з аналізу статистичних даних UNWTO та Державної прикордонної служби (рис. 1).

Впродовж 2009-2013 рр. кількість міжнародних турпотоків стабільно збільшувалась, а вже у 2014 р. кількість в'їзних туристів знизилась на 48,48 %, а виїзних – на 5,57 %. У 2015 р. ситуація ще погіршилась, коли Україну відвідало рекордно низька кількість

іноземних туристів, знизившись ще на 2,23 %. Кращою стала ситуація із виїзними туристами, кількість яких збільшилась на 3,14 %.

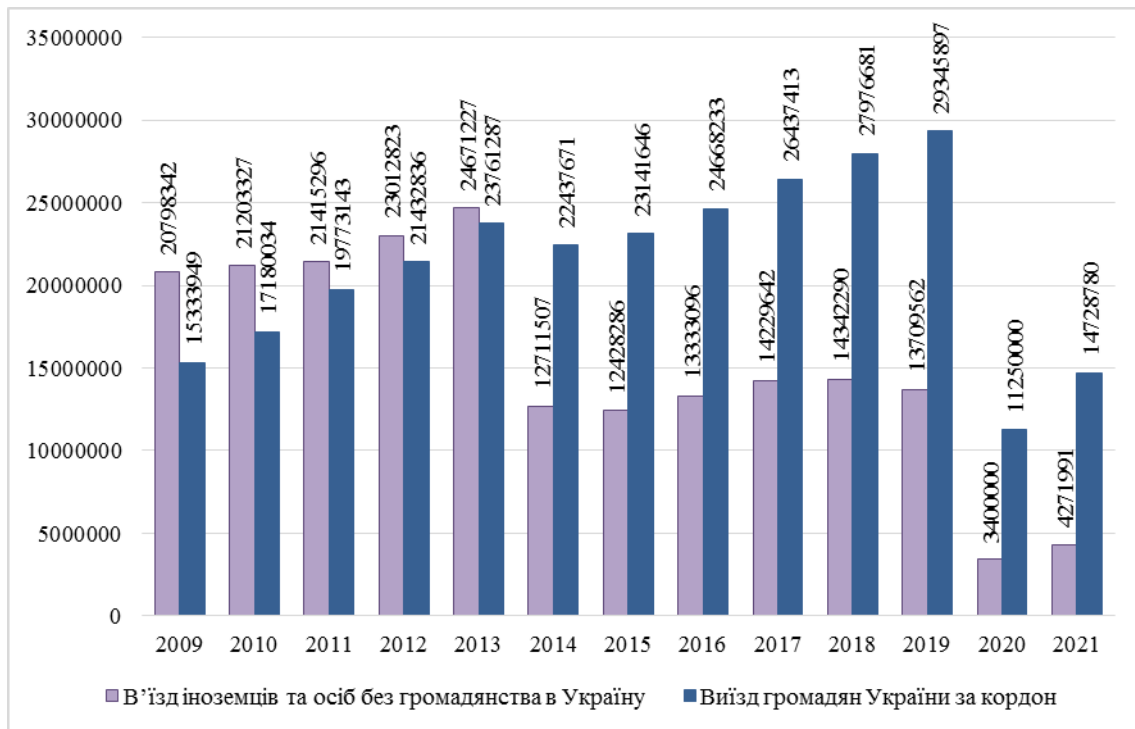

Рис. 1. Міжнародні туристичні потоки у 2009-2021 рр. в Україні (осіб).

Джерело: складено автором за даними [1, 7, 12,].

Починаючи з 2016 по 2019 рік включно ситуація щодо міжнародних турпотоків покращувалась, особливо, що стосується виїзних, які підвищувались у порівнянні з попередніми роками: у 2016 році – на 6,60 %, у 2017 – на 7,17 %, у 2018 – на 5,82 %, у 2019 – на 4,89 %. Кількість виїзних туристів досягла та перевищила позначку, зафіксовану перед початком російсько-української війни, сягнувши рекордної кількості у майже 30 млн осіб.

Кількість в'їзних туристів також стабільно підвищувалась, але лише до 2018 р.: у 2016 р. – на 7,28 %, у 2017 р. – на 6,72 %, у 2018 р. – на 0,80 %. У 2019 р. їх кількість знову зменшилась на 4,41%, так і не досягнувши кількості, яка була перед початком російсько-української війни. Така різниця між кількістю в'їзних та виїзних турпотоків пов'язана із їх кардинальним розривом у 2014 р., коли в'їзних туристів було рекордно мало.

До таких змін у кількості міжнародних турпотоків призвели початок російсько-української війни у 2014 р. та фінансова і геополітична криза, яка виникла внаслідок цього. Антиреклама України, як країни з нестабільною геополітичною ситуацією, яка виникла на міжнародному туристичному ринку, зіграла першочергову роль у зменшенні кількості в'їзних туристичних потоків у цей період. Більшість туристів, обираючи місце для відпочинку, керуються фактором безпеки та стабільності країни.

У 2020 та 2021 рр. на структуру та кількість турпотоків в Україні більшою мірою мала вплив світова криза спричинена поширенням пандемії Covid-19 та введення карантинних обмежень. Тому прослідкувати та проаналізувати вплив російсько-української війни в цей період стає неможливим.

Повномасштабне вторгнення росії на територію України 24 лютого 2022 р. поставило під загрозу не лише туризм на теренах України, але і міжнародний сектор подорожей, який щойно почав відновлюватись від втрат, викликаних пандемією Covid-19. Туристичний сектор, що почав впевнено відновлюватись у січні 2022 р., значно звужив можливості для повномасштабного зростання вже в березні 2022 р.

Аналогічно до міжнародного туризму постраждав і внутрішній туризм в Україні. З огляду на статистичні показники спостерігаємо, істотні зміни у кількості внутрішніх

туристів в Україні із початком російсько-української війни у 2014 р. (рис. 2). Причиною таких змін стали політична та економічна нестабільність, анексія Криму, воєнні дії на територіях Донецької та Луганської областей, що негативно позначилось на сфері туризму.

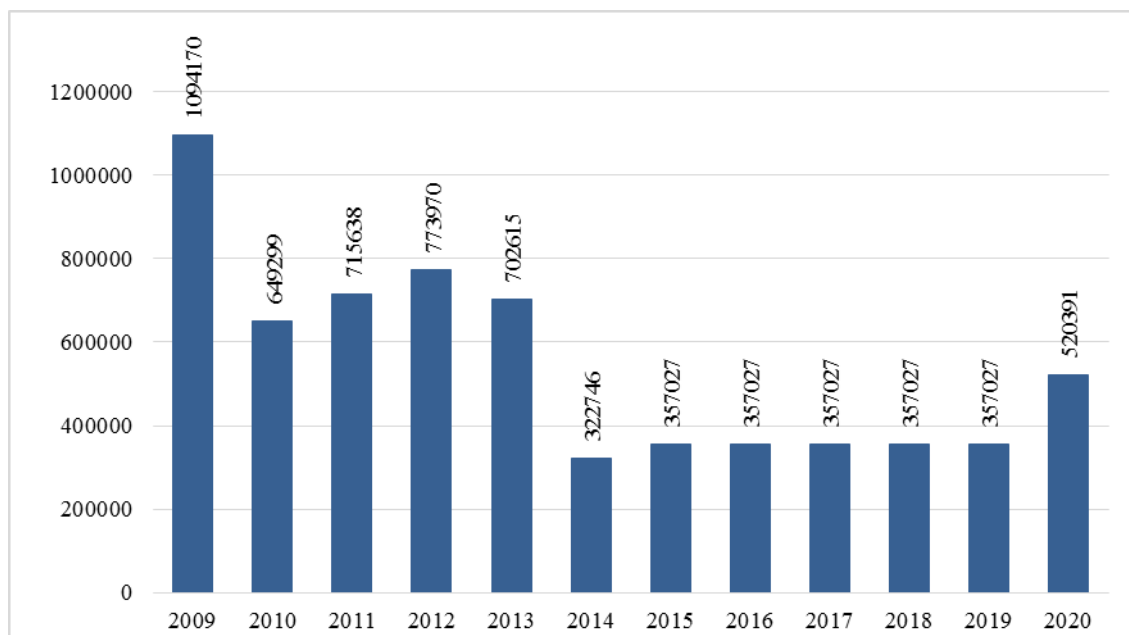

Рис. 2. Кількість внутрішніх туристів обслугованих туроператорами та турагенствами у 2009-2020 рр. (осіб).

Джерело: складено автором за даними [8].

Починаючи з 2009 р. кількість внутрішніх туристів поступово зменшувалась та коливалась в межах 700 тис. осіб/рік, проте це було більше пов'язано з появою можливостей організувати свій відпочинок за кордоном. Починаючи з 2014 р. кількість внутрішніх туристів різко зменшилась на 54,06 % і трималась на такому рівні аж до 2020 р. (рис. 2). У 2020 р. кількість внутрішніх туристів підвищилась на 45,76 %, причиною чому послугували карантинні обмеження у зв'язку із поширенням Covid-19 та закриттям кордонів, тому туристи почали відпочивати та подорожувати територією України.

Зменшення кількості внутрішніх туристів із початком російсько-української війни у 2014 р. більшою мірою пов'язано з анексією Криму, адже велика частина українського населення обирали Південний берег Криму для літнього відпочинку та подорожували територіями півострова. У зв'язку із ситуацією, що виникла, любителі такого туризму віддали перевагу відпочинку у країнах зі схожими природними умовами та краєвидами – Болгарія, Грузія тощо. Це в свою чергу негативно вплинуло і на рівень доходів в державний бюджет, які Україна отримувала від внутрішнього туризму.

На сьогоднішній день, навіть не дивлячись на воєнні дії, внутрішній туризм все ж функціонує, адже у відносно безпечних регіонах країни можна відвідувати туристичні об'єкти, музеї, заклади відпочинку тощо. Крім того в цих же регіонах інфраструктура розвинена на відносно високому рівні, а логістика зазнала менших відхилень від звичної діяльності.

Попри виникнення кризи в туризмі України, яка пов'язана в першу чергу з геополітичною нестабільністю, Україна все ще має значний потенціал у сфері туризму. Нестабільна ситуація кардинально вплинула на деякі аспекти туристичної галузі, такі як зміни у популярних напрямках подорожей та зниження кількості іноземних відвідувачів. Проте, вживання різних заходів як зі сторони бізнесу, так і державної підтримки, для збереження та просування туристичного потенціалу країни, включаючи стимулювання внутрішнього туризму, розвиток нових туристичних маршрутів, підвищення якості

обслуговування та безпеки для відвідувачів, допомагають туризму в Україні існувати. Основним завданням всіх ланок туристичної діяльності активно працювати над покращенням іміджу країни на міжнародній арені, щоб збільшити зацікавленість туристів та підтримати розвиток галузі навіть у складних умовах.

Крім того, українська туристична індустрія на сьогоднішній день має зосередитися на розвитку альтернативних форм туризму, таких як екологічний туризм або культурний туризм в маловідомих регіонах країни. Це може стати ключем до стабілізації ситуації та збереження інтересу до України як туристичного напрямку. А залучення міжнародних інвестицій та розвиток партнерства з іншими країнами є важливим напрямком у сприянні розвитку туристичної галузі, навіть у складних геополітичних умовах.

У кризових умовах сьогодення Україна має зосередитися на розвитку перспективних напрямків туризму, серед яких особливої уваги заслуговує внутрішній туризм. Спонування місцевого населення до подорожей по власній країні може забезпечити стабільний потік туристів навіть у складних економічних умовах. Крім того, розвиток внутрішнього туризму сприяє збільшенню обсягу внутрішнього споживання та стимулює розвиток місцевих підприємств та галузей, таких як готельно-ресторанний бізнес, магазини та інші сервіси, що підтримують туристичну інфраструктуру. Також, внутрішній туризм може значно допомогти у розвитку та підтримці територіальних громади, забезпечуючи їхній збалансований розвиток, збільшуючи робочі місця та покращуючи життєвий рівень мешканців.

Важливе місце розвиток внутрішнього туризму займає у підвищенні свідомості про культуру та історію, адже надає можливість мешканцям країни дізнатися більше про свою власну культуру, історію та природні краси, що сприяє формуванню національної ідентичності та патріотизму. Тому можемо стверджувати, що внутрішній туризм є важливим компонентом для сталого розвитку та процвітання України, сприяючи економічному зростанню, підтримці місцевих громад, популяризації культурних та природних цінностей країни, а також збереженню навколишнього середовища.

Враховуючи перспективи розвитку внутрішнього, а також потенціал для розвитку в'їзного туризму, слід виділити основні напрямки туризму, які заслуговують на підвищену увагу в кризових умовах. Серед них слід виділити: екологічний, сільський зелений, агротуризм, культурний, медичний та воєнний та інші. Дані напрямки можуть стати ключем до збереження та подальшого розвитку туристичної галузі України навіть у складних умовах кризи.

Висновки. Україна спостерігає значний потенціал для розвитку туризму, особливо в контексті свого культурного та природного надбання. Останні роки показали певний зростання інтересу до країни як туристичного напрямку, що свідчить про позитивні тенденції у сфері. Однак, геополітична нестабільність та кризові ситуації можуть вплинути на розвиток галузі, змушуючи владу та галузевих гравців шукати інноваційні підходи та стратегії для залучення туристів та збереження привабливості України як туристичного напрямку. Розвиток внутрішнього туризму, диверсифікація туристичних послуг та активна рекламна кампанія можуть сприяти стабільному та сталому розвитку туризму в Україні, незважаючи на виклики, що стоять перед галуззю.

Україна також має можливість використовувати свій унікальний культурний, історичний та природний потенціал для привертання туристів з усього світу. Зокрема, розвиток туристичних маршрутів, пов'язаних з історичними подіями та пам'ятниками, може стати цікавою альтернативою для подорожуючих. Крім того, акцент на сталому та екологічно чистому туризмі може привернути увагу тих, хто цінує збереження природи та відповідальний підхід до подорожей. Такі інноваційні підходи можуть допомогти Україні визначитися як важливий гравець на світовій туристичній карті та забезпечити стале зростання галузі в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. UNWTO: офіційний сайт. URL: <https://www.unwto.org/>
2. Барвінок Н. Вплив глобальних безпекових факторів на розвиток міжнародного туризму в

Україні. *Věda a perspektivy*. 2022. № 4(11). С. 139-151. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-4\(11\)-139-151](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-4(11)-139-151).

3. Бейдик О. О., Топалова О. І. Адаптивний туризм: передумови та перспективи розвитку, лідери духу і волі. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2017. 402 с.

4. Бойко З., Горожанкіна Н., Грушка В. Тенденції розвитку туризму в Україні в умовах воєнного часу. *Економіка та суспільство*. 2024. №59. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-7>.

5. Вечерський В. В. Культурна спадщина України. 2022. URL: <https://vue.gov.ua/%D0%9A%>.

6. Дворська І. Туристична галузь після війни: чи можлива реанімація та антикризове управління. URL: <https://blog.liga.net/user/idvorskaya/article/44952>.

7. Державна прикордонна служба України: офіційний сайт. URL: psu.gov.ua/ua/news/2020-y-Kudi-podogozhuvai-nauchastishe-ukrainci-zvidki-pribuvai-inozemci/.

8. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

9. Любіцева О. О. Країни – лідери туризму. Київ : «Альфа-ПІК», 2019. 382 с.

10. Магдик Н. Туризм під час війни: як відпочивати в Україні цього літа. 2022. URL: <https://ukraine.segodnya.ua/ua/ukraine/turizm-vo-vremya-voyny-kak-otdyhat-v-ukraine-etim-letom-1629651.html>.

11. Парфіненко А. Ю. Міжнародний туризм в Україні: геополітичні аспекти глобального явища. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2015. Вип. 126 (ч. І). С. 12-23.

12. Туристичний барометр України. Київ. 2020. URL: <http://www.ntoukraine.org/assets/files/ntou-barometer-2020.pdf>.

УДК 338.484: 502:911.5

Дутчак Світлана,

Чернівецький кооперативний фаховий коледж економіки і права, Чернівці, Україна
cvdutchak@gmail.com

Мендришора Ніколіна,

Студентка Чернівецького кооперативного фахового
коледжу економіки і права
nikolinamandrisora@gmail.com

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ БЕРЕГОМЕТСЬКОЇ ГРОМАДИ

Дутчак Світлана Вікторівна, Мендришора Ніколіна Миколаївна. Сучасний стан та перспективи розвитку туристсько-рекреаційної діяльності на території Берегометської громади. У роботі систематизовано інформацію щодо ресурсного забезпечення туризму Берегометської громади. Розглянуто можливості розвитку сільського зеленого туризму та проаналізовано основні проблеми організації інформаційного забезпечення просування туристичного продукту.

Ключові слова: територіальні громади, сільський туризм, сегменти туристсько-рекреаційної діяльності, мінеральні лікувальні води, сакральні об'єкти, економічна спроможність та розвиток громад, децентралізація.

Dutchak Svitlana, Mendryshora Nikolina. The current state and prospects for the development of tourist and recreational activities in the territory of Berehomet community. In article systematizes information on resource support for tourism in the Berehomet community. The opportunities for the development of rural green tourism were considered and the main problems of the organization of information support for the promotion of the tourist product were analyzed.

Keywords: territorial communities, rural tourism, segments of tourist and recreational activities, mineral healing waters, sacred objects, economic capacity and development of communities, decentralization.

Вступ. Після проведення реформи децентралізації, перед територіальними громадами постало питання економічного розвитку, а питання економічної спроможності громади досі є на часі. Актуальними ці питання є в сільських громадах, де відсутнє